

[Aksel Larsen.]

redde Danmarks valuta. I det omfang, det begrænser købet på afbetaling, må man regne med, at pengene stort set vil blive anvendt til at købe for alligevel, altså regeringen når ikke den forbrugsbegrænsning, den vil have. Jeg må, for at man ikke skal misbruge det mod mig, gøre opmærksom på, at jeg overhovedet ikke mener, at det er forbrugsbegrænsende veje, vi skal gå, men når jeg skal diskutere de lovforslag, der i hvert fald fremsættes i regeringens navn, er jeg også nødt til at gå ind på de argumenter, hvormed man anbefaler dem, og argumentet er i dette tilfælde, at forslaget vil begrænse forbruget. Det ser for mig sådan ud, at denne lov ikke har store chancer for at virke forbrugsbegrænsende, i hvert fald ikke så meget, at det kan mærkes på valutaen, men derimod meget store chancer for at virke sådan, at ubemidlede mennesker får sværere ved at anskaffe sig det, de virkelig har brug for, og som de hidtil dog har haft mulighed for at købe på afbetaling, desværre ofte på ubillige vilkår. Vi vil i hvert fald ikke være med til at fremme dette lovforslag i den skikkelse, det har nu.

J. M. Pedersen: Den 11. juni vedtog vi en afbetalingslov, som først skulle træde i kraft 1. januar 1955. Jeg synes, det er noget mærkeligt, at vi allerede nu, inden denne lov er blevet ført ud i praksis, skal føje noget til den eller ændre den. Vi er nok klar over, at vi er inde i en krisesituation, som dog måske på mange måder er blevet fremstillet værre, end den er, og vi er også klar over, at der skal foretages et eller andet for at redde vor valuta, men det forslag, vi her behandler, der vil gøre det vanskeligere at købe på afbetaling, tror jeg ikke i det lange løb vil få den tilsigtede virkning. Det kunne måske for en ganske kort tid virke forbrugsbegrænsende, men det ville ikke vare ret længe, inden det gav bagslag. Omsætningen ville ganske givet gå ned, og det ville komme til at gå ud over de mange virksomheder her i landet, der er baseret på afbetalingshandel. Det ville ende i arbejdsløshed, og følgen ville blive højere arbejdsløshedsunderstøttelser, højere skatter o. s. v. Det er ikke ad den vej, vi skal ud af

misèren. Denne krise har ramt os i en tid, da vi har høj beskæftigelse og høj produktion, og jeg kan ikke rigtig forstå, at det skulle kunne gavne os, om vi nu gennemførte en lov som den foreslåede, der sætter beskæftigelsen og produktionen ned. Mit parti kan gå med til at fremskynde ikrafttrædelsen af den lov, vi vedtog i juni måned, så den træder i kraft straks, men vi kan absolut ikke gå med til at gennemføre bestemmelser, der vil gå ud over beskæftigelsen. Så indtrængende, som jeg kan, må jeg advare regeringen mod at træde ud på den bro, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er ved at bygge. Jeg er bange for, den bryder sammen, og at dette vil gøre situationen betydelig værre. Vanskelighederne må løses ad en helt anden vej, nemlig besparelsens vej. Skatteyderne må kræve, at staten går i spidsen for besparelserne.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard for deres tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) rejste det spørgsmål, om den i forslaget anførte procentssats kunne siges at være rimelig. Som jeg sagde ved fremsættelsen af forslaget, er jeg særdeles villig til at forhandle om denne procentssats og også om det spørgsmål, der blev rejst både af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det ærede medlem hr. Aksel Larsen, om en graduering af denne procentssats.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udtalte, at jeg i udvalget har sagt, hvad jeg også sagde under de forhandlinger, vi førte, inden loven af 1954 blev til, at det frembyder meget betydelige vanskeligheder at finde frem til en rimelig graduering af den procent, efter hvilken den første indbetaling skal ske. Vanskelighederne ved at gennemføre en afgrænsning af varegrupperne vil skabe usikkerhed og uklarhed hos befolkningen og en meget hidsig diskussion i brancherne imellem om, hvorledes procentssatsen netop for deres vedkommende skal være. Alt dette gjorde, at vi dengang veg tilbage derfor. Nu står vi